

до потреб мінімізації можливостей зараження ідеологією терористичних організацій інших засуджених;

– усунення *терогенної прогалини у правових механізмах визнання організацій терористичними*. Наразі в Україні ця діяльність нормативно не врегульована, а сам процес визнання набуває суто політичного забарвлення. Більше того, наразі не існує міжгалузевих правових зв'язків, які б надавали можливість Україні здійснювати антитерористичну діяльність щодо тих організацій, які визнані терористичними у відповідних резолюціях Радою Безпеки ООН. Рішення останньої у міжнародно-правовому вимірі розглядаються як правовстановлюючі акти, які, однак, не поширюються на внутрішньодержавний вимір; існує потреба у запровадженні проміжних механізмів легітимації цих рішень в Україні;

– *запровадження інституту кримінологічної експертизи нормативно-правових актів і їх проектів*. Ця ідея не є новою. Її науковою розробкою в різні часи займалися вітчизняні вчені, у працях яких сформовано потужний описовий, пояснювальний масив наукової інформації з високим практичним потенціалом. Кримінологічна специфікація зазначеного інституту має відбутися у напрямі вироблення системи *критеріїв терогенності нормативно-правових актів і їх проектів*, методики виявлення та усунення відповідних положень;

– *антитерористичний моніторинг ефективності правового регулювання*, що, з одного боку, є доповненням до інституту кримінологічної експертизи, а з іншого, – автономним різновидом кримінально-превентивної практики.

Підсумовуючи зауважимо, що викладені пропозиції лише позначають пріоритетні напрями удосконалення правових засад протидії тероризму в Україні з метою її адаптації до сучасних запитів. Кожен із цих напрямів потребує подальшої ретельної наукової розробки і практичної реалізації. Знання про них мають вагоме значення для підготовки правоохоронців найвищої кваліфікації та можуть бути використані в освітньому процесі.

Список бібліографічних посилань

1. Антипенко В. Ф. Механізм міжнародно-правового регулювання боротьби з тероризмом : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.10. М., 2004. 476 с.

2. Ємельянов В. П., Коростилєнко А. В. Питання вдосконалення антитерористичного законодавства України у світлі міжнародно-правових норм. *Протидія терористичній діяльності : міжнародний досвід і його актуальність для України* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 30 верес. 2016 р.). Київ : Нац. акад. прокуратури України, 2016. С. 104–108.

Одержано 09.04.2019

УДК 351.741(477.54)

ОЛЕГ ВОЛОДИМИРОВИЧ БЕХ,

начальник Головного управління Національної поліції в Харківській області

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНАМИ ПОЛІЦІЇ ЗАКОННОСТІ ТА ПРАВОПОРЯДКУ НА ТЕРИТОРІЇ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Необхідною умовою гармонійного розвитку України, побудови громадянського суспільства є ефективний і стабільний розвиток кожного регіону держави. З моменту набуття Україною незалежності тривалий час спостерігалася відсутність комплексної державної політики, спрямованої на досягнення сталого розвитку регіонів, використання потенціалу регіонів в інтересах їх жителів та держави в цілому. У результаті це призвело до відсутності взаємодії між інститутами державної влади і громадянського суспільства, зростання рівня злочинності, криміналізації суспільних відносин, зниження рівня довіри населення регіонів до органів державної влади та місцевого самоврядування.

Протягом останніх років органи державної влади почали приділяти значну увагу створенню необхідних умов для всебічного розвитку регіонів, налагодженню ефективних відносин між суспільством, конкретним регіоном та державою в цілому в усіх сферах життєдіяльності. Таким чином, сьогодні одним із головних завдань відповідних органів

державної влади має бути вироблення стратегії розвитку регіонів у пріоритетних сферах суспільного життя, зокрема здійснення ефективної державної регіональної політики у правоохоронній сфері. Важливим кроком у цьому напрямку є забезпечення законності та правопорядку в регіоні. У зв'язку з наведеним актуальним завданням є детальне вивчення та об'єктивне оцінювання потенціалу регіонів у сфері забезпечення правопорядку, розроблення комплексних правових, інституційних та організаційних заходів щодо його оптимального використання.

Головним суб'єктом реалізації державної регіональної політики у сфері забезпечення законності та правопорядку є органи Національної поліції України, ефективність діяльності яких залежить від правильно організованої взаємодії з іншими органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадськими організаціями та громадянами. В сучасних умовах така діяльність має бути спрямована на пошук нових ефективних шляхів підвищення рівня забезпечення правопорядку на регіональному рівні з урахуванням специфіки конкретного регіону, підвищення правової культури населення, декриміналізацію суспільства, захист громадян від злочинних посягань та нейтралізацію негативних соціальних тенденцій.

З метою забезпечення правопорядку Головним управлінням Національної поліції в Харківській області реалізовано низку заходів.

По-перше, вжито заходів щодо формування якісних кадрів шляхом: удосконалення порядку організації підготовки фахівців для потреб поліції; підготовки кандидатів до Національної поліції України; запобігання та виявлення корупції в системі органів та підрозділів поліції; створення резерву кадрів; удосконалення інформаційного та телекомунікаційного забезпечення кадрів.

По-друге, створено Управління стратегічних розслідувань, першочерговим завданням якого є боротьба з організованою злочинністю – злочинними організаціями, кримінальними «авторитетами», «злодіями в законі». Варто підкреслити, що об'єднання зусиль новоствореного підрозділу з можливостями інших служб кримінального блоку поліції дозволить більш ефективно протидіяти криміногенним факторам у державі в цілому та на території Харківської області зокрема.

По-третє, спільно з органами влади на території Харківщини реалізується велика кількість програм, спрямованих на забезпечення безпеки громадян. Серед них:

- Програма «Безпечне місто Харків» на 2016–2020 роки;
- Програма підвищення рівня публічної безпеки у місті Харкові на 2018–2022 роки;
- Стратегічні напрями забезпечення публічної безпеки і порядку на 2018–2019 роки;
- Програма забезпечення безпеки дорожнього руху;
- Програма забезпечення публічної безпеки і порядку, протидії злочинності на 2018–2019 роки;
- Обласна програма «ІТ – Харківщина» на 2016–2020 роки;
- інші районні, міські, селищні програми.

По-четверте, особлива увага приділяється інтенсивному впровадженню системи профілактики по лінії превенції, у напрямі протидії правопорушенням, забезпеченню безпеки дорожнього руху, захисту прав дітей.

Так, зокрема, по лінії превенції вживаються заходи щодо:

- забезпечення безпеки на вулицях;
- патрулювання криміногенних ділянок, забезпечення безпеки під час масових заходів;
- протидії незаконному обігу спирту та лікєро-горілчаних виробів;
- попередження рецидивних злочинів;
- проведення профілактичної роботи з особами, звільненими з місць позбавлення волі;
- попередження незаконної вирубки лісу;
- проведення місячників добровільної здачі зброї;
- припинення незаконного функціонування АЗС.

З метою протидії кримінальним правопорушенням ведеться активна робота у напрямі:

- розшуку злочинців, безвісно зниклих людей;
- виявлення незаконних мігрантів;
- вилучення з незаконного обігу зброї, боєприпасів та вибухівки;
- виявлення осіб, які вчиняють майнові злочини;
- виявлення осіб, причетних до незаконного вирощування наркомістких рослин.

У рамках забезпечення безпеки дорожнього руху пріоритетними завданнями відповідних органів та підрозділів поліції є:

- робота на автошляхах, допомога водіям;
- розшук водіїв, які зникли з місця ДТП;
- попередження аварійності на пасажирському транспорті;
- участь у проведенні акції «Безпечна дорога до школи».

Що стосується захисту прав дітей, то за цим напрямом роботи вживаються такі заходи:

- розшук зниклих дітей;
- проведення профілактичних заходів під час шкільних канікул;
- попередження втягнення дітей у протиправну діяльність;
- профілактичні заходи в місцях відпочинку дітей;
- запобігання дитячій бездоглядності;
- припинення насильства в сім'ї;
- запобігання суїцидам, жорстокості серед дітей (булінгу).

До числа пріоритетних напрямів нашої роботи на цей рік можна віднести такі:

1. Підвищення ефективності розкриття та розслідування особливо небезпечних злочинів.
2. Якісна превенція.
3. Розвиток кримінального аналізу.
4. Забезпечення безпеки дорожнього руху.
5. Запровадження спрощеного порядку досудового розслідування кримінальних проступків.
6. Формування мотиваційного пакету для працівників поліції.
7. Протидія організованих злочинності, наркозлочинності, кіберзлочинам.
8. Протидія злочинам в економічній сфері.
9. Впровадження комплексних інтелектуальних систем відеоспостереження. Фіксація порушень правил ПДР в автоматичному режимі.
10. Посилення кадрового потенціалу.

Підсумовуючи, необхідно зазначити, що втілення в життя наведених вище заходів дозволить оптимізувати нормативне забезпечення правопорядку на території Харківської області; створить підстави для залучення додаткових людських ресурсів до охорони публічного порядку; спрямує правоохоронну діяльність на протидію правопорушенням, що характеризуються високою латентністю; допоможе вдосконалити механізм взаємодії населення та органів поліції.

Одержано 09.04.2019

УДК [351/74-053/6:005/963/1](477)

ДМИТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ ШВЕЦЬ,

кандидат педагогічних наук, доцент,

перший проректор Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-1999-9956>

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ ЯК НЕОБХІДНА ПЕРЕДУМОВА ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ДІТЕЙ

Одним із пріоритетних завдань, що стоять перед органами Національної поліції, є превентивна робота з дітьми (ювенальна превенція). Важливість оновлення існуючих підходів до здійснення ювенальної превенції зумовлена стрімким поширенням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, проникненням їх в усі сфери суспільного життя, появою нових тенденцій серед молоді (наприклад, збільшення суїцидальних груп у соціальних мережах, екстремальні селфі, булінг тощо), наявністю великої кількості дітей-сиріт і дітей, які виховуються у родинах, котрі знаходяться на обліку в поліції, або в родинах зі складними життєвими обставинами, дітей з населених пунктів на лінії вогню (лінії розмежування), дітей-переселенців